

der afveg fra den nugældende Lov, og som Folketinget satte særlig Pris paa at faa ført igennem. Dernæst betyder den Tid, Loven skal bestaa, en Indrømmelse til Folketinget. Dette havde nemlig ønsket, at Menighedsraadsinstitutionen skulde blive bestaaende i 6 Aar, som var en Valgperiode. Folketinget ønskede meget, at der blev foretaget nye Valg til Menighedsraadene, for at de kunde virke med friske Kræfter, og satte sig derfor mod den Tanke, at de nuværende Menighedsraad skulde fungere videre i 5 Fjerdingaar, idet Tinget ikke vilde være med til, at Menighedsraadene efterhaanden skulde blive en hensygnende og hendøende Institution. Folketinget ønskede friske Kræfter, nyt Valg, ønskede, at Menighedsraadene skulde bestaa en Valgperiode, og forudsatte ogsaa, at det var nødvendigt at faa en saadan Tid, thi de kirkelige Forholds Ordning have lige siden 1849 vist sig at indeholde store Vanskeligheder. Man maa derfor ingenlunde tro, at videre Forhandling derom vil gaa let, og at der ikke vil kræves megen Tid. Folketinget har ønsket at faa den nødvendige Tid, det var en af Grundene til, at vi ønskede, at Menighedsraadene skulde blive staaende i en Valgperiode. Det indrømmes her, men for at denne Indrømmelse, at vi faa nye Valg af Menighedsraad, og at der ikke bliver et Interregnum mellem de gamle og de nye, kan ske, har det været nødvendigt samtidig at foreslaa, at de gamle Menighedsraad bestaa indtil 1. Juni 1910. I Tidsrummet fra 1. Januar til 1. Juni kunne da Valglisten til de nye Valg udarbejdes, de fornødne Bekendtgørelser finde Sted, Valgbestyrelserne træde i Virksomhed og de endelige Valg foretages i Maj.

Det andet, vi vilde opnaa ved Folketingets Affattelse og nu ogsaa faa, er, at Menighedsraadene sammensættes paa samme Maade i By og paa Land. I Byerne bløve Menighedsraadene forrige Gang sammensatte saaledes, at Kirkeinspektionerne traadte ind som selvskrevne Dele af Raadene. Denne Sammensætning har ikke vakt Tilslutning i kirkelige Kredse, hvorfor det kirkelige Udvalg heller ikke anbefalede, at Menighedsraadene i Fremtiden skulde sammensættes paa den Maade. Folketinget eller Folketingets Flertal —

det er jo det, det gælder her — har hele Tiden ønsket sig fri for, at Kirkeinspektionerne som saadanne skulde være Led af Menighedsraadene i Byerne. Det bliver man nu fri for efter Fællesudvalgets Forslag.

For det tredje har Folketinget ønsket, at Formanden skulde vælges af Menighedsraadet og ikke være selvskreven som nu, idet Sognepræsten nu er selvskreven Formand. Efter Indstillingen fra Fællesudvalget skal Formanden vælges, og det er sikkert fra alle Sider, saa vidt jeg har kunnet skønne, opfattet paa den Maade, at det er det heldigste at gaa dertil, thi det indrømmes fra alle Sider, at hvor Samarbejdet mellem Sognepræsten og Menighedsraadets Medlemmer er godt, vil Sognepræsten blive valgt til Formand, og hvis Forholdet er daarligt, hvis Sognepræsten har vist sig uheldig som Formand, vil det ogsaa være til betydelig Skade for Menighedsraadets Arbejde, om han uden videre skal være Formand.

Det fjerde væsentlige Punkt af det, Folketinget har forlangt, var, at Menighedsraadene skulde høres ved Genbesættelser af Præsteembeder. Det skal være en Ret for dem, at de skulde høres, naar Præsteembederne skulde genbesættes. Ministeriet har hidtil i alle Tilfælde, saa snart Menighedsraadene ytrede Ønske derom, hørt dem og givet dem Lejlighed til at udtale sig om Præsteembedernes Genbesættelse, men det er jo altid mere betryggende for Menighedsraadene, at de faa en lovlig Ret til at blive hørt.

Det er disse Ting, Folketinget har opnaaet ved denne Overenskomst. Paa den anden Side har ogsaa Landstinget opnaaet noget. Thi saaledes gaar det jo altid, naar to Parter træffe en Overenskomst, faa de begge to noget, ikke alt, hvad de ønske, men noget af det. Og Landstinget faar nogle af sine Ønsker opfyldt. Det kunde man paa Forhaand vide, at naar man gik til Fællesudvalg, maatte man komme hinanden i Møde. Det, Landstinget har opnaaet, er væsentlig paa §§ 21, 22 og 23 i det her foreliggende Forslag. Vi ere gaaede ind paa, at det kirkelige Udvalg ligeledes fornys, naar Menighedsraadene ere valgte. Det er en Indrømmelse, som Landstinget har sat megen